

[Aksel Larsen.]

benyttes en meget stor Sum Penge til Forbedring af Kvægbestanden, og det Kvæg, der bliver Tale om at destruere, skal i Henhold til Lovforslagets nuværende Affattelse være tuberkuløse Kreaturer. Dette kan vi i fuldeste Maal give vor Tilslutning, og vi finder heller ingenlunde, at den der til beregnede Sum er for høj. Vi henstiller imidlertid, at man, samtidig med at man overvejer det mere formelle Spørgsmaal om Lovforslagets Titel, ogsaa overvejer et andet Spørgsmaal af reel Betydning. Der er i Lovforslaget foreslaaet anvendt et Beløb af 100 000 Kr. til Undersøgelser og Forsøg vedrørende en rationel Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning. Jeg skal ikke fremstille mig selv som særlig sagkyndig paa Kvægsygdommenes Omraade, for det er jeg ikke, men jeg tror dog at kunne udtale, at Tuberkulosen i Kvægbesætningerne er meget stærkt paa Retur, og at Kvægtuberkulosen langt fra er den alvorligste Kvægsygdom, vi har herhjemme. Jeg tror, Kalvekastning er langt farligere og langt mere skadelig, ikke alene direkte for Danmarks Kvægbestand, men for saa vidt ogsaa gennem den ved Mælken udbredte Smitte for Befolkningssundheden overhovedet.

Jeg glæder mig over, at man nu har taget Opgaven op, at Staten vil til i det mindste at anstille Forsøg med Hensyn til, hvorledes man bekæmper smitsom Kalvekastning. Jeg finder, det var paa sin Plads maaske at anvende en noget større Sum til dette. Jeg er ikke i Stand til at sige, hvor mange og hvor omfattende Forsøg der skal anstilles, før man kan sætte Bekæmpelsen af Kalvekastningen i System, men jeg henstiller i hvert Fald, at der paa dette Omraade gaas frem i det stærkest mulige Tempo.

Ligeledes var det vel ikke af Vejen, om man i Forbindelse med denne Lovgivning gennemførte Foranstaltninger, der skulde tjene til overhovedet at hæve og forbedre Staldhygiejnen og Mælkehygiejnen. Naar vi her ser, hvilken prisværdig Energi man fortsat anvender i Bekæmpelsen af Tuberkulosen hos Kvæget, saa maa det dog bemærkes, at vistnok den største Smittefare for Mælken stammer ikke fra Kvæget, men fra Malkerne, og at der praktisk talt ingen Kontrol er med, at ikke Malkerne har Tuberkulose, saaledes at Smitten spredes gennem Malkerne. Jeg finder, at ogsaa dette Omraade burde falde ind under Lovgivningen efter den Art, den har faaet nu, og jeg henstiller det, som sagt, til Regeringen og til

det Udvalg, der vel kommer, til Overvejelse, idet jeg gaar ud fra, at saavel Udvalget som Regeringen raader over Folk, der maa være mere sagkyndige paa de Omraader end jeg og derfor mere kompetente til at formulere de herhen hørende Forslag, og at man ellers i hvert Fald kan henvende sig til de særlig sagkyndige, som findes her i Landet.

Jeg finder kun ikke, at det er helt rimeligt og billigt at skaffe Pengene til disse Foranstaltninger, der altsaa reelt skal tjene Forbedring af Kvægbesætningerne, til Veje ved at paalægge Forbrugerne en Skat gennem kunstig Forhøjelse af Prisen paa Oksekød. Jeg finder, at Samfundet burde skaffe disse Midler til Veje paa anden Maade, og kunde skaffe dem til Veje paa anden Maade. Det er en Mangel ved Forslaget, at det samtidig fremtræder som en indirekte Beskatning, men jeg vil anerkende, at i Forhold til de Goder, der i øvrigt vil opnaas ved Loven, som den nu er formet, er denne Indvending ikke af afgørende Betydning.

Jeg er derfor i Stand til at sige, at vi stiller os velvilligt over for Lovforslaget, som det nu er affattet. Vi ønsker det fremmet, men udtaler dog Haabet om, at man maa kunne fjerne den indirekte Beskatning af det og skaffe Midlerne til Veje paa anden Maade, samt at man vil tage Skridtet fuldt ud og udvide Foranstaltningerne til ogsaa at omfatte Bekæmpelse af andre Arter af Kvægsygdomme og Hævelse af Staldhygiejnen og Mælkehygiejnen i det hele taget.

Duborg: Den Del af Kødloven, som omhandler Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen, har været af overordentlig Virkning, og i adskillige Egne af Landet er man allerede naaet temmelig vidt frem imod Maalet: den totale Udryddelse af Kvægtuberkulosen. Det lader sig imidlertid ikke skjule, at der hersker Utilfredshed med den Maade, Loven administreres paa, og man har det Indtryk, at de tilsynsførende Dyr læger i Landets forskellige Egne ikke følger samme Fremgangsmaade. Navnlig er Landmændene utilfredse med Kravet om, at alle reagerende Dyr i Besætninger skal afgives til Destruktion uden Hensyn til de enkelte Dyrs Brugsværdi og dermed ogsaa Handelsværdi, og det gælder vist netop for denne Bestemmelse i Loven, at den praktiseres forskelligt af Dyr lægerne i de forskellige Egne af Landet.

Ud fra en praktisk Bedømmelse af hele det Spørgsmaal synes det urimeligt at forhindre, at værdifulde, men reagerende Dyr ikke maa sælges til Besætninger, hvor Tuberkulosens Udryddelse endnu ikke er